EURÓPAI
BIZOTTSÁG

Brüsszel, 2022.12.8.
COM(2022) 704 final

2022/0410 (NLE)

Javaslat

A TANÁCS VÉGREHAJTÁSI RENDELETE

a 282/2011/EU végrehajtási rendeletnek az egyes héaszabályozásokhoz kapcsolódó tájékoztatási követelmények tekintetében történő módosításáról

{SEC(2022) 433 final} - {SWD(2022) 393 final} - {SWD(2022) 394 final}

INDOKOLÁS

1. A JAVASLAT HÁTTERE

• A javaslat indokai és céljai

E javaslat a 2006/112/EK irányelvnek a digitális korhoz igazodó héaszabályok tekintetében történő módosításáról szóló tanácsi irányelvre irányuló javaslattal[1], valamint a 904/2010/EU tanácsi rendeletnek a digitális korban szükséges, héával kapcsolatos közigazgatási együttműködési rendszer tekintetében történő módosításáról szóló tanácsi rendeletre irányuló javaslattal[2] együtt a „Héa a digitális korban” kezdeményezésre vonatkozó jogszabálycsomag részét képezi. E kezdeményezés hátterét a 2006/112/EK irányelv[3] módosításáról szóló tanácsi irányelvre irányuló javaslat indokolása határozza meg minden részletre kiterjedően.

Ezen indokolás a 282/2011/EU tanácsi végrehajtási rendeletnek az egyes héaszabályozásokhoz kapcsolódó tájékoztatási követelmények tekintetében történő módosításáról szóló tanácsi végrehajtási rendelet szükséges módosításait ismerteti.

E csomag három fő célkitűzése:

1. a **héabevallási kötelezettségek**[4] korszerűsítése: olyan digitális adatszolgáltatási követelmények bevezetése, amelyek egységesítik azokat az információkat, amelyeket az adóalanyoknak minden egyes ügyletről elektronikus formátumban be kell nyújtaniuk az adóhatóságokhoz. Ugyanakkor a határokon átnyúló ügyletek esetében előírják az e-számlázás használatát;

2. a **platformgazdaság**[5] által támasztott kihívások kezelése: a platformgazdaságra alkalmazandó héaszabályok aktualizálása az egyenlő bánásmód kérdésének kezelése érdekében, az ilyen ügyletekre alkalmazandó, a szolgáltatásnyújtás teljesítési helyével kapcsolatos szabályok tisztázása, valamint a platformok héabeszedésben betöltött szerepének megerősítése, amennyiben elősegítik a rövid távú szálláshely-kiadási szolgáltatások vagy a személyszállítási szolgáltatások nyújtását; valamint

3. az Unión belül a **héaalanyként történő** többszöri **nyilvántartásba vétel** szükségességének elkerülése, valamint a távértékesítés esetén fizetendő héa bevallásához és megfizetéséhez alkalmazott eszköz[6] működésének javítása a héaalanyként történő egységes nyilvántartásba vétel bevezetésével. Azaz a meglévő egyablakos ügyintézési/importügyintézési rendszer és fordított adózási rendszer javítása és bővítése annak érdekében, hogy minimálisra csökkenjen azon esetek száma, amikor az adóalanynak egy másik tagállamban nyilvántartásba kell vetetnie magát.

---

1 Kérjük, adja meg a hivatkozást, ha rendelkezésre áll.

2 Kérjük, adja meg a hivatkozást, ha rendelkezésre áll.

3 A Tanács 2006/112/EK irányelve (2006. november 28.) a közös hozzáadottértékadó-rendszerről (HL L 347., 2006.12.11., 1. o.).

4 A héabevallási kötelezettségek a héaalanyként nyilvántartásba vett vállalkozások azon kötelezettségére utalnak, miszerint a héabeszedés nyomon követésének lehetővé tétele érdekében az ügyleteikről rendszeres bevallást kell benyújtaniuk az adóhatóságnak.

5 E tekintetben a „platformgazdaság” kifejezés a platformon keresztül nyújtott szolgáltatásokra vonatkozik.

6 https://ec.europa.eu/taxation_customs/business/vat/vat-e-commerce_en

A csomag egyes elemei végrehajtási intézkedéseket igényelnek, különösen a platformgazdaság héaszempontú kezelésével és a héaalanyként történő egységes nyilvántartásba vétellel kapcsolatban. Ezek biztosítani fogják, hogy a kulcsfontosságú elemeket minden tagállamban egyformán alkalmazzák, jogbiztonságot nyújtva a vállalkozások és az adóhatóságok számára.

- **Összhang a szabályozási terület jelenlegi rendelkezéseivel**

E javaslat a „Héa a digitális korban” kezdeményezésre vonatkozó jogszabálycsomag részét képezi. A csomag egészének következetességét a 2006/112/EK irányelv módosításáról szóló tanácsi irányelvre irányuló javaslat indokolása határozza meg minden részletre kiterjedően.

- **Összhang az Unió egyéb szakpolitikáival**

A „Héa a digitális korban” kezdeményezés a digitális gazdasággal kapcsolatos más bizottsági kezdeményezésekkel, például a digitális szolgáltatásokról szóló jogszabállyal[7], a munkaplatformokon keresztül dolgozók munkakörülményeinek javításáról szóló irányelvre irányuló közelmúltbeli javaslattal[8], valamint a rövid távú szálláshely-kiadási szolgáltatásokkal kapcsolatos folyamatban lévő munkával[9] párhuzamosan fut. E kezdeményezések által alkalmazott általános megközelítés értelmében a platformoknak – többek között a vonatkozó információk biztosításával – átláthatóbbnak kell lenniük a felhasználóikkal (pl. a rövid távú szálláshely-kiadási szolgáltatásokat nyújtó szolgáltatókkal, illetve a platform-munkavállalókkal) szemben, és elő kell segíteniük, hogy az általuk nyújtott szolgáltatások igénybe vevői eleget tegyenek a vonatkozó szabályozási követelményeknek.

2. JOGALAP, SZUBSZIDIARITÁS ÉS ARÁNYOSSÁG

- **Jogalap**

A javaslat alapja a héairányelv 397. cikke. Ez a cikk arról rendelkezik, hogy a Tanács a Bizottság javaslata alapján egyhangúlag elfogadja az irányelv végrehajtásához szükséges intézkedéseket.

- **Szubszidiaritás (nem kizárólagos hatáskör esetén)**

E javaslat a „Héa a digitális korban” kezdeményezésre vonatkozó jogszabálycsomag részét képezi. A csomag egészének szubszidiaritását a 2006/112/EK irányelv módosításáról szóló tanácsi irányelvre irányuló javaslat indokolása határozza meg minden részletre kiterjedően.

Ezt e javaslat kíséri, amely olyan intézkedésekről rendelkezik, amelyek biztosítják a héairányelv hatékony végrehajtását.

---

7 Az Európai Parlament és a Tanács (EU) …/… rendelete a digitális szolgáltatások egységes piacáról (digitális szolgáltatásokról szóló jogszabály) és a 2000/31/EK irányelv módosításáról (EGT-vonatkozású szöveg).

8 A javasolt irányelv várhatóan jogbiztonságot teremt a digitális munkaplatformokon keresztül dolgozók foglalkoztatási viszonyát illetően, javítja a munkafeltételeiket (beleértve az algoritmikus irányítás alá tartozó önfoglalkoztatókat is), valamint növeli a platformokon végzett munka átláthatóságát és nyomon követhetőségét, többek között határokon átnyúló helyzetekben is.

9 A vonatkozó jelenlegi és folyamatban lévő kezdeményezések leírását lásd a mellékletben.

- **Arányosság**

E javaslat a „Héa a digitális korban” kezdeményezésre vonatkozó jogszabálycsomag részét képezi. A csomag arányosságát a 2006/112/EK irányelv módosításáról szóló tanácsi irányelvre irányuló javaslat indokolása határozza meg minden részletre kiterjedően.

Ezt e javaslat kíséri, amely olyan intézkedésekről rendelkezik, amelyek biztosítják a héairányelv hatékony végrehajtását.

- **A jogi aktus típusának megválasztása**

A jelenlegi 282/2011/EU tanácsi rendeletet tanácsi rendelettel kell módosítani.

3. AZ UTÓLAGOS ÉRTÉKELÉSEK, AZ ÉRDEKELT FELEKKEL FOLYTATOTT KONZULTÁCIÓK ÉS A HATÁSVIZSGÁLATOK EREDMÉNYEI

- **A jelenleg hatályban lévő jogszabályok utólagos értékelése/célravezetőségi vizsgálata**

A hatályos jogszabályok utólagos értékelésének és célravezetőségi vizsgálatának összefoglalóját a héairányelv módosítására irányuló kísérő javaslat indokolása tartalmazza.

- **Az érdekelt felekkel folytatott konzultációk**

A héairányelv módosítására irányuló javaslat indokolása részletes információkat tartalmaz az érdekelt felekkel folytatott konzultációkról.

- **Szakértői vélemények beszerzése és felhasználása**

A Bizottság az Economisti Associati S.r.l. által a „Héa a digitális korban” című tanulmányhoz (2020 októbere és 2022 januárja között) készített elemzésre támaszkodott[10]. A zárójelentést 2022. április 1-jén nyújtották be, és a tanulmányt a Bizottság honlapján tették közzé.

A tanulmány céljai a következők voltak:

1. a jelenlegi helyzet értékelése a digitális adatszolgáltatási követelmények, a platformgazdaság héaszempontú kezelése, a héaalanyként történő nyilvántartásba vételnek a kereskedő letelepedési helyétől eltérő tagállamon belüli szükségessége, valamint az egyablakos importügyintézési rendszer tekintetében;
2. az e területeken megvalósítható számos szakpolitikai kezdeményezés hatásainak értékelése.

- **Hatásvizsgálat**

A javaslat hatásvizsgálatát a Szabályozói Ellenőrzési Testület 2022. június 22-én mérlegelte. A testület pozitív véleményt adott ki a javaslatról, továbbá néhány ajánlást, amelyek figyelembe vételre kerültek. A testület véleménye és ajánlásai az e javaslatot kísérő hatásvizsgálatra vonatkozó bizottsági szolgálati munkadokumentum 1. mellékletében szerepelnek. A vezetői összefoglaló a következő oldalon érhető el:

[10] Héa a digitális korban. Zárójelentés (I–III. kötet). A TAXUD/2019/CC/150 keretszerződést végrehajtó 7. sz. egyedi szerződés.

https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/13186-VAT-in-the-digital-age_en.

- **Célravezető szabályozás és egyszerűsítés**

A célravezetőségi vizsgálat és az egyszerűsítés részletes elemzését a héairányelv módosítására irányuló kísérő javaslat indokolása tartalmazza.

- **Alapjogok**

Nem alkalmazandó

4. KÖLTSÉGVETÉSI VONZATOK

A költségvetési vonzatokat a héairányelv módosítására irányuló kísérő javaslat indokolása ismerteti.

5. EGYÉB ELEMEK

- **Végrehajtási tervek, valamint az ellenőrzés, az értékelés és a jelentéstétel szabályai**

Ezeket az elemeket a héairányelv módosítására irányuló kísérő javaslat indokolása ismerteti.

- **Magyarázó dokumentumok (irányelvek esetén)**

Nem alkalmazandó

- **A javaslat egyes rendelkezéseinek részletes magyarázata**

A vélelmezett értékesítői rendszer hatályával kapcsolatos bizonyos fokú jogbiztonság biztosítása érdekében meg kell határozni az „elősegít” fogalmát.

A személyszállítási és a rövid távú szálláshely-kiadási szolgáltatásokra vonatkozó vélelmezett értékesítői rendszer hatékony működése érdekében tisztázni kell, hogy miként állapíthatja meg a platform, hogy a vélelmezett értékesítői rendszer alkalmazandó-e, amennyiben az elsődleges értékesítő nem ad meg a platformnak héaazonosító számot.

Ezen túlmenően ki kell kötni, hogy amennyiben az elsődleges értékesítő rendelkezik héaazonosító számmal, de nem számít fel héát (például azért, mert a kisvállalkozásokra vonatkozó különleges szabályozást alkalmazza valamely olyan tagállamban, amely az ilyen vállalkozások számára héaazonosító számot ad), akkor az értékesítőnek nem kell megadnia a platformnak e héaazonosító számot.

Továbbá azt is pontosítani kell, hogy a platform nem tehető felelőssé, ha az elsődleges értékesítő által megadott információk hiányosak vagy helytelenek, valamint a platform az alapul szolgáló szolgáltatást igénybe vevő ügyfelet nem adóalanynak tekintheti abban az esetben, ha nem ad meg héaazonosító számot.

Az e-kereskedelemre vonatkozó héacsomag 2021. július 1-jén lépett hatályba. Ettől az időponttól kezdve az Unión belül távértékesítést végző vagy az Unióba importált termékek távértékesítését végző adóalanyok dönthetnek az egyablakos ügyintézési rendszer, illetve az egyablakos importügyintézési rendszer alkalmazása mellett. Alternatív megoldásként továbbra is lehetőségük van arra, hogy a termékek érkezési helye szerinti tagállamban

héaalanyként nyilvántartásba vetessék magukat, vagy az általános behozatali szabályok szerint importálják a termékeket és a határon fizessék meg a héát.

Az alkalmazás első évét követően felmerült néhány kérdés, amely további tisztázásra szorult, és amellyel a héairányelv módosítására irányuló javaslat foglalkozik. Ezzel kapcsolatban további részleteket e javaslat tartalmaz.

Az Eurofisc keretében a csalás elleni küzdelemmel foglalkozó szakértők megemlítették, hogy komoly kihívásokkal néznek szembe a héa meg nem fizetésével kapcsolatos kockázatok felderítése és a vállalkozások megfelelőségének időben történő ellenőrzése kapcsán. Ennek oka, hogy a vélelmezett értékesítőként eljáró platformok nem rendelkeznek részletes adatokkal az információk tárolása és továbbítása során, mivel a továbbított információk a platformot használó összes elsődleges értékesítőre vonatkozó összesített információkat tartalmaznak.

Ezenkívül, amikor a fizetési információk központi elektronikus rendszerében (CESOP) rendelkezésre álló adatok alapján egyeztetik az értékesítésre és az ahhoz kapcsolódó kifizetésekre vonatkozó információkat (a kifizetési adatok az egyes kedvezményezettekre = eladókra vonatkoznak), az adóhatóságoknak ismerniük kell azokat az adóalanyokat, akik ténylegesen megkapják a kifizetett összeget. Ez különösen a vélelmezett értékesítőre vonatkozó szabályok alkalmazása esetében jelent kihívást.

A fent említett mindkét okból kifolyólag feltétlenül továbbítani kell az elsődleges értékesítő azonosító adatait a platformoktól az azonosítót kiadó tagállam adóhatósága részére.

Ugyanakkor az egyablakos ügyintézési rendszer keretében új egyszerűsítő szabályozást hoznak létre, hogy lehetővé tegyék a saját termékek másik tagállamba történő továbbításával kapcsolatos adatszolgáltatást. A részletes rendelkezéseket ugyancsak e javaslat tartalmazza.

Végezetül a héairányelv módosítására irányuló javaslat a piacterek számára kötelezővé teszi az egyablakos importügyintézési rendszer alkalmazását. Ezért ki kell igazítani a tanácsi végrehajtási rendeletben megállapított azon jelenlegi szabályokat, amelyek arra vonatkoznak, hogy milyen következményekkel jár, ha egy adóalany már nem jogosult alkalmazni a szabályozást.

Az 57a. cikket érintő módosítások és kiegészítések révén az egyablakos ügyintézési rendszerre vonatkozó meglévő szabályozások (uniós és nem uniós szabályozás) kapcsán alkalmazandó fogalommeghatározások kiegészülnek a saját termékek továbbítására vonatkozó új egyszerűsítő szabályozással.

Az 57d. cikk új (3) bekezdése a saját termékek továbbítására vonatkozó különös szabályozáshoz kapcsolódó héaazonosítóra, valamint arra vonatkozó rendelkezéssel egészíti ki a szöveget, hogy mikortól kezdheti el alkalmazni az adóalany a szabályozást.

Az 57e. cikk módosítása meghatározza azt a héaazonosító számot, amelyet az azonosítót kiadó tagállamnak a saját termékek továbbítására vonatkozó különleges szabályozást alkalmazó adóalany azonosításához kell használnia.

Az 57f. cikk kiegészítései meghatározzák azokat az intézkedéseket, amelyeket az azonosítót kiadó tagállamnak abban az esetben kell megtennie, ha az adóalanyt kizárják a saját termékek továbbítására vonatkozó szabályozásból.

Az 57g. cikk kiegészítései részletesen meghatározzák azon adóalanyok kötelezettségeit, akik önként kívánnak felhagyni a szabályozás alkalmazásával. A saját termékek továbbítására vonatkozó szabályozás alkalmazását illetően e szabályok megegyeznek az uniós és a nem uniós szabályozásra vonatkozó szabályokkal. Az egyablakos importügyintézési rendszerre vonatkozó szabályozást alkalmazó vélelmezett értékesítők esetében azonban a cikk

megszünteti annak lehetőségét, hogy e vélelmezett értékesítők önként töröltessék magukat nyilvántartásból, mivel az egyablakos importügyintézési rendszerre vonatkozó szabályozás alkalmazása kötelezővé válik e kereskedők számára.

Az 58. cikk új (2a) bekezdése a saját áruk továbbítására vonatkozó szabályozással összefüggésben új részleteket tartalmaz a kizárás feltételeit illetően.

Az új 58aa. cikk meghatározza, hogy a vélelmezett értékesítők nem zárhatók ki az egyablakos importügyintézési rendszerre vonatkozó szabályozásból, mivel e szabályozás kötelező rájuk nézve.

Az 58a. cikk az adóköteles tevékenységek megszűnésének releváns helyzeteit illetően a saját termékek továbbítására vonatkozó új különös szabályozásra való hivatkozásokkal egészül ki.

Az 58b. cikk kiegészítései az azzal kapcsolatos következményekre vonatkoznak, amikor az egyablakos importügyintézési rendszert kötelezően alkalmazó felhasználó tartósan nem tartja be a szabályozásra vonatkozó előírásokat.

Az 58c. cikk kiegészítései a saját termékek továbbítására vonatkozó új különleges szabályozást illetően arra irányulnak, hogy a szabályozásból való kizárás esetén az adóalany közvetlenül azzal a tagállammal szemben teljesítse a kapcsolódó héakötelezettségeit, ahová a termékeket feladták vagy elfuvarozták.

Az 59. cikket és az 59a. cikk (2) bekezdését érintő kiegészítések részletesen meghatározzák a saját termékek továbbítására vonatkozó szabályozáshoz kapcsolódó héabevallásra vonatkozó különös szabályokat (rendszeresség és tartalom).

A 60a. cikket érintő, az elektronikus figyelmeztetésekkel kapcsolatos kiegészítések, a 61. cikket érintő, a héabevallás adatainak módosításával kapcsolatos kiegészítések, valamint a 61a. cikket érintő, a záró héabevallás benyújtásával és a végső héafizetéssel kapcsolatos kiegészítések arra a tagállamra való hivatkozást tartalmaznak, ahová a termékeket feladták vagy elfuvarozták; e kiegészítésre azért van szükség, mert a saját termékek továbbítására vonatkozó szabályozás esetében nem a fogyasztás helye szerinti tagállamról, hanem a termékek érkezési helye szerinti tagállamról van szó.

A 63c. cikk (3) bekezdését érintő kiegészítések lényegessé teszik a héamérték és a héaösszeg bevallását, mivel az új szabály szerint a nulla százalékos adókulcs alá tartozó és a héamentes értékesítésekről is adatokat kell szolgáltatni. A vélelmezett értékesítő által az uniós és a nem uniós szabályozás kapcsán megőrzendő további kiegészítő adatok a platformját termékértékesítéshez és szolgáltatásnyújtáshoz használó értékesítőre vonatkozó részletes információkat érintik, ideértve egyrészt azokat az információkat, amelyeket meg kell őriznie, másrészt pedig azokat az egyéb információkat is, amelyeket csak akkor kell megőriznie, ha rendelkezésre állnak. Végezetül nyilvántartási kötelezettségeket vezetnek be a saját termékek továbbítására vonatkozó szabályozást alkalmazó adóalanyok számára.

2022/0410 (NLE)

Javaslat

A TANÁCS VÉGREHAJTÁSI RENDELETE

a 282/2011/EU végrehajtási rendeletnek az egyes héaszabályozásokhoz kapcsolódó tájékoztatási követelmények tekintetében történő módosításáról

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelvre[1] és különösen annak 397. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

mivel:

(1) A 2006/112/EK irányelv 28a. cikkében említett, a rövid távú szálláshely-kiadási vagy személyszállítási szolgáltatások nyújtását elősegítő platformok, portálok vagy hasonló eszközök esetében a vélelmezett értékesítői modell megfelelő működéséhez elengedhetetlen pontosítani az intézkedés bizonyos elemeit.

(2) Meg kell határozni az „elősegít” fogalmát, hogy jogbiztonságot teremtsenek az elektronikus felület, például platform, portál vagy más hasonló eszköz használatával rövid távú szálláshely-kiadási vagy személyszállítási szolgáltatások nyújtását elősegítő adóalanyok számára azzal kapcsolatban, hogy vonatkozik-e rájuk a vélelmezett értékesítői intézkedés. Bizonyos szolgáltatókat – köztük a belistázást kínáló szolgáltatókat is – kifejezetten ki kell zárni az intézkedésből, mivel nem állnak közvetlen versenyben a hagyományos, nem digitális ágazatokkal.

(3) Meg kell határozni, hogy az elektronikus felület, például platform, portál vagy más hasonló eszköz használatával rövid távú szálláshely-kiadási vagy személyszállítási szolgáltatások nyújtását elősegítő adóalanyok hogyan azonosíthatják az elsődleges szolgáltató jogállását. Amennyiben nem adnak meg héaazonosító számot, úgy kell tekinteni, mintha ezek az adóalanyok maguk vették volna át és nyújtották volna a szolgáltatásokat. Az értékesítést elősegítő adóalany nem köteles az elsődleges szolgáltató által megadott héaazonosító szám érvényességét kimerítően ellenőrizni.

(4) Egyes tagállamok olyan adóalanyok számára is kiosztanak héaazonosító számot, akik értékesítéseik után nem számítanak fel héát, ideértve azokat az adóalanyokat is, akik a 2006/112/EK irányelv XII. címének 1. fejezetében meghatározott, kisvállalkozásokra vonatkozó különös szabályozást alkalmazzák. Annak érdekében, hogy az értékesítést elősegítő adóalany meg tudja állapítani, hogy alkalmazandó-e vagy sem a vélelmezett értékesítői modell, meg kell határozni, hogy ezekben az esetekben az elsődleges értékesítőnek nem kell megadnia az említett héaazonosító számot azon adóalanyok számára, akik elektronikus felület, például platform, portál vagy más hasonló eszköz

[1] HL L 347., 2006.12.11., 1. o.

használatával rövid távú szálláshely-kiadási vagy személyszállítási szolgáltatások nyújtását segítik elő.

(5) Az elektronikus felület, például platform, portál vagy más hasonló eszköz használatával rövid távú szálláshely-kiadási vagy személyszállítási szolgáltatások nyújtását elősegítő adóalanyok nem tehetők felelőssé a fizetendő héa megfizetéséért, amikor az elsődleges értékesítő által nyújtott információk alapján járnak el, ha az említett adóalanyok bizonyítani tudják, hogy észszerűen nem lehetett tudomásuk arról, hogy ezek az információk helytelenek.

(6) Az elektronikus felület, például platform, portál vagy más hasonló eszköz használatával rövid távú szálláshely-kiadási vagy személyszállítási szolgáltatások nyújtását elősegítő, vélelmezett értékesítőnek minősülő adóalanyok számára lehetőséget kell biztosítani arra, hogy könnyen azonosítsák a megrendelő, azaz az alapul szolgáló szolgáltatás igénybe vevőjének jogállását. Az ilyen azonosítás megkönnyítése és az említett adóalanyok adminisztratív terheinek csökkentése érdekében az említett adóalanyoknak az adószám megadása esetén abból kell kiindulniuk, hogy a megrendelő adóalany, ha pedig nem adják meg a héaazonosító számot, akkor abból, hogy a megrendelő nem adóalany.

(7) A 2006/112/EK irányelv egy új, egyablakos ügyintézési rendszerre vonatkozó egyszerűsítő szabályozást vezet be az egyes saját termékeket határokon átnyúlóan továbbító adóalanyok számára. Annak érdekében, hogy a 2006/112/EK irányelv XII. címének 6. fejezetében előírt, héával kapcsolatos különös szabályozások általános keretébe illeszkedő különös szabályozást lehessen megvalósítani, a 282/2011/EU tanácsi végrehajtási rendeletben[2] rendelkezni kell a héaazonosításra, a szabályozásból való kizárás feltételeire, a héabevallásokra és a nyilvántartási kötelezettségekre vonatkozó különös szabályokról.

(8) Mivel az egyablakos ügyintézési rendszerre vonatkozó új egyszerűsítő szabályozás átfogó lesz, és a jelenleg a vevői készletekre vonatkozó megállapodások hatálya alá tartozó termékek határokon átnyúló mozgására is kiterjed, e megállapodásokat törölni kell a 2006/112/EK irányelvből. Az e különleges megállapodásokra vonatkozó végrehajtási rendelkezésekre már nincs szükség, ezért azokat törölni kell a 282/2011/EU végrehajtási rendeletből.

(9) A 2006/112/EK irányelv módosításával kötelezővé kell tenni az egyablakos importügyintézési rendszerre vonatkozó különös szabályozás alkalmazását az importált termékek bizonyos távértékesítéseit vélelmezett értékesítőként elősegítő elektronikus felületek számára. E szabályozás kötelező jellege kihat az azonosítás és a kizárás ezen adóalanyokkal kapcsolatos feltételeire. E feltételeket ezért módosítani kell a 282/2011/EU végrehajtási rendeletben.

(10) A 2006/112/EK irányelv 242a. cikke értelmében azok az adóalanyok, akik elektronikus felület, például piactér, platform, portál vagy más hasonló eszköz használatával nem adóalanyok részére az említett irányelv V. címének rendelkezéseivel összhangban Közösségen belüli termékértékesítéseket vagy szolgáltatásnyújtásokat segítenek elő, kötelesek nyilvántartást vezetni e termékértékesítésekről, illetve szolgáltatásnyújtásokról. Információra azonban csak az

[2] A Tanács 282/2011/EU végrehajtási rendelete (2011. március 15.) a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló 2006/112/EK irányelv végrehajtási intézkedéseinek megállapításáról (HL L 77., 2011.3.23., 1. o.).

elektronikus felület által elősegített termékértékesítések vagy szolgáltatásnyújtások tekintetében van szükség, azokban az esetekben már nincs, amikor a vélelmezett értékesítőre vonatkozó szabály alkalmazandó. A héacsalás elleni küzdelem támogatása érdekében az egyablakos ügyintézési rendszerre vonatkozó különös egyszerűsítő szabályozás alkalmazása céljából nyilvántartásba vett vélelmezett értékesítők által kötelezően megőrzendő információknak az elsődleges értékesítőkre vonatkozó ilyen információkat is magukban kell foglalniuk. E kiegészítő adatelemeknek lehetővé kell tenniük, hogy a platformok által szolgáltatott információkat összehasonlítsák a 904/2010/EU tanácsi rendelet[3] V. fejezetének 2. szakasza által létrehozott és 2024. január 1-jén hatályba lépő rendszerben, azaz a fizetési információk központi elektronikus rendszerében rendelkezésre álló, határokon átnyúló ügyletekre vonatkozó fizetési adatokkal.

(11) A 2006/112/EK irányelv azon elemeit, amelyek szükségessé teszik a 282/2011/EU végrehajtási rendelet módosítását, a tagállamoknak 2024. december 31-ig kell átültetniük a nemzeti jogba. Ezért elengedhetetlen, hogy az említett rendelet módosításait 2025. január 1-jétől alkalmazzák.

(12) A 282/2011/EU végrehajtási rendeletet ezért ennek megfelelően módosítani kell,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

A 282/2011/EU végrehajtási rendelet a következőképpen módosul:

1. A IV. fejezet 2. szakasza a következő 9b–9e. cikkel egészül ki:

„9b. cikk

(1) A 2006/112/EK irányelv 28a. cikkének alkalmazásában az »elősegít« kifejezés olyan elektronikus felület használatát jelenti, amely lehetővé teszi az igénybe vevő és az elektronikus felületen keresztül rövid távú szálláshely-kiadási vagy személyszállítási szolgáltatásokat kínáló szolgáltató közötti kapcsolatfelvételt, aminek következtében az ilyen szolgáltatásokat az adott elektronikus felületen keresztül nyújtják.

Az adóalanyok azonban a következő feltételek együttes teljesülése esetén nem tekintendők úgy, hogy elősegítik a rövid távú szálláshely-kiadási vagy személyszállítási szolgáltatások nyújtását:

a) az érintett adóalany sem közvetlenül, sem közvetve nem határozza meg a szolgáltatásnyújtásra vonatkozó feltételeket;

b) az érintett adóalany sem közvetlenül, sem közvetve nem vesz részt a kifizetett összeg igénybe vevő felé történő felszámításának engedélyezésében;

c) az érintett adóalany sem közvetlenül, sem közvetve nem vesz részt az említett szolgáltatások nyújtásában.

(2) A 2006/112/EK irányelv 28a. cikke nem alkalmazandó a kizárólag az alábbi tevékenységek bármelyikét végző adóalanyra:

[3] A Tanács 904/2010/EU rendelete (2010. október 7.) a hozzáadottérték-adó területén történő közigazgatási együttműködésről és csalás elleni küzdelemről (HL L 268., 2010.10.12., 1. o.).

a) fizetések feldolgozása a rövid távú szálláshely-kiadási vagy személyszállítási szolgáltatások nyújtása tekintetében;

b) a rövid távú szálláshely-kiadási vagy személyszállítási szolgáltatások listázása vagy reklámozása;

c) a szolgáltatásnyújtásban való további részvétel nélkül az igénybe vevő átirányítása vagy átvitele a rövid távú szálláshely-kiadási vagy személyszállítási szolgáltatásokat értékesítésre kínáló más elektronikus felületre.

9c. cikk

A 2006/112/EK irányelv 28a. cikkét kell alkalmazni, ha a rövid távú szálláshely-kiadási vagy személyszállítási szolgáltatást nyújtó személy nem ad érvényes héaazonosító számot a szolgáltatást elektronikus felület, például platform, portál vagy hasonló eszköz használatával elősegítő adóalany számára.

Amennyiben az alapul szolgáló szolgáltatást nyújtó személy rendelkezik héaazonosító számmal és a 2006/112/EK irányelv 28a. cikkének c)–f) pontjában felsorolt kategóriák valamelyikébe tartozik, ezt a héaazonosító számot nem kell közölni a szolgáltatást elősegítő adóalannyal.

9d. cikk

A 2006/112/EK irányelv 28a. cikkének alkalmazásában, ha az alapul szolgáló szolgáltatást nyújtó személy által szolgáltatott információk alapján az adóalany nem vélelmezett értékesítőként jár el, az adóalany – amennyiben a következő feltételek együttesen teljesülnek – nem tehető felelőssé a fizetendő héa megfizetéséért, ha utólag derül ki, hogy az adóalanyt kellett volna értékesítőnek tekinteni:

a) az adóalany kizárólag a szolgáltatásnyújtó által nyújtott információkra támaszkodik;

b) az így megadott információ helytelen;

c) az adóalany bizonyítani tudja, hogy nem tudta és észszerűen elvárható módon nem tudhatta, hogy ez az információ helytelen.

9e. cikk

A 2006/112/EK irányelv 28a. cikke alapján a szolgáltatás átvevőjének és nyújtójának tekintendő adóalany – kivéve, ha ennek ellenkezőjéről van tudomása – nem tekinti adóalanynak azt a személyt, akinek a szolgáltatást nyújtották, amennyiben az a személy, akinek a szolgáltatást nyújtották, nem ad meg héaazonosító számot.”

2. Az 54a. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(3) A X. fejezet 1A. szakasza 2025. december 31-én hatályát veszti.”

3. A XI. fejezet 2. szakaszának címe helyébe a következő szöveg lép:

„2. SZAKASZ

A nem adóalanyok részére szolgáltatásokat nyújtó vagy termékek távértékesítését végző, illetve egyes belföldi termékértékesítéseket vagy saját termékek bizonyos továbbítását végző adóalanyokra vonatkozó különös szabályozások

(A 2006/112/EK irányelv 358–369xj. cikke)”.

4. Az 57a. cikk a következőképpen módosul:

a) a szöveg a következő 3a. ponttal egészül ki:

„3a. »a saját termékek továbbítására vonatkozó szabályozás«: a saját termékeknek a 2006/112/EK irányelv XII. címe 6. fejezetének 5. szakaszában meghatározottak szerinti továbbítására vonatkozó különös szabályozás;”

b) a 4. és 5. pont helyébe a következő szöveg lép:

„4. »különös szabályozás«: a »nem uniós szabályozás«, az »uniós szabályozás«, az »importszabályozás« vagy »a saját termékek továbbítására vonatkozó szabályozás«, a szövegösszefüggés szerint;

5. »adóalany«: a következők bármelyike:

i. a 2006/112/EK irányelv 359. cikkében említett olyan adóalany, aki jogosult alkalmazni a nem uniós szabályozást;

ii. a 2006/112/EK irányelv 369b. cikkében említett olyan adóalany, aki jogosult alkalmazni az uniós szabályozást;

iii. a 2006/112/EK irányelv 369m. cikkében említett olyan adóalany, aki jogosult alkalmazni az importszabályozást;

iv. a 2006/112/EK irányelv 369xb. cikkében említett olyan adóalany, aki jogosult alkalmazni a saját termékek továbbítására vonatkozó szabályozást;”.

5. Az 57d. cikk a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Amennyiben az adóalany az azonosítót kiadó tagállamot arról tájékoztatja, hogy a saját termékek továbbítására vonatkozó szabályozást kívánja alkalmazni, a különös szabályozás a következő naptári hónap első napjától alkalmazandó.

Amennyiben azonban az említett időpontot megelőzően kerül sor először azon terméktovábbításra, amelyre a saját termékek továbbítására vonatkozó szabályozás vonatkozhat, a különös szabályozás az első terméktovábbítás időpontjától alkalmazandó, feltéve, hogy az adóalany legkésőbb az említett első terméktovábbítást követő hónap tizedik napján bejelenti az adott különleges szabályozás hatálya alá tartozó tevékenység megkezdését az azonosítót kiadó tagállamnak.”

6. Az 57e. cikk az alábbi bekezdéssel egészül ki:

„Az azonosítót kiadó tagállam a 2006/112/EK irányelv 214. és 215. cikkében említett héaazonosító számával azonosítja a saját termékek továbbítására vonatkozó szabályozást alkalmazó adóalanyokat.”

7. Az 57f. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2) bekezdés harmadik albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„E bekezdés második albekezdése ellenére, amennyiben az adóalany úgy tekintendő, hogy a 2006/112/EK irányelv 14a. cikkének (1) bekezdésével összhangban terméket kapott és értékesített, azt a tagállamot kell megjelölnie az azonosítót kiadó új tagállamként, amelyben az adóalany gazdasági tevékenységének székhelye van, illetve amennyiben az adóalany gazdasági tevékenységének székhelye nem a Közösség területén van, akkor egy olyan tagállamot, amelyben az adóalany állandó telephelye van.

Amennyiben az azonosítót kiadó tagállam a második vagy harmadik albekezdéssel összhangban megváltozik, ez a változás attól az időponttól kezdve érvényes, amikortól az adóalany vagy a közvetítő gazdasági tevékenységének székhelye vagy állandó telephelye már nem az azonosítót korábban kiadó tagállamban van.”;

b) a cikk a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Amennyiben a saját termékek továbbítására vonatkozó szabályozást alkalmazó adóalany már nem teljesíti a 2006/112/EK irányelv 369xa. cikkének 2. pontjában szereplő fogalommeghatározás feltételeit, az a tagállam, amely az adóalany adóazonosító számát kiadta, megszűnik az azonosítót kiadó tagállam lenni.

Amennyiben az adóalany továbbra is teljesíti az adott különös szabályozás alkalmazásának feltételeit, akkor az adóalanynak a szabályozás alkalmazásának folytatásához azt a tagállamot kell megjelölnie az azonosítót kiadó tagállamként, amelyben az adóalany gazdasági tevékenységének székhelye van, illetve amennyiben a gazdasági tevékenységének székhelye nem a Közösség területén van, akkor egy olyan tagállamot, amelyben az adóalany állandó telephelye van. Amennyiben a saját termékek továbbítására vonatkozó szabályozást alkalmazó adóalany nem telepedett le a Közösségben, az adóalanynak azt a tagállamot kell megjelölnie új azonosítót kiadó tagállamként, ahonnan feladja vagy elfuvarozza a termékeket.

Amennyiben az azonosítót kiadó tagállam a második albekezdéssel összhangban megváltozik, ez a változás attól az időponttól kezdve érvényes, amikortól az adóalany gazdasági tevékenységének székhelye vagy állandó telephelye már nem az azonosítót korábban kiadó tagállamban van, vagy amikortól az adóalany már nem az említett tagállamból adja fel vagy fuvarozza el a termékeket.”

8. Az 57g. cikk a következő (3) és (4) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Az importszabályozást alkalmazó azon adóalany, aki úgy tekintendő, hogy a 2006/112/EK irányelv 14a. cikkének (1) bekezdésével összhangban terméket kapott és értékesített, csak akkor szüntetheti meg a szabályozás alkalmazását, ha az adóalany a továbbiakban már nem végzi harmadik területekről vagy harmadik országokból importált termékek távértékesítését. Az azt megelőző hónap vége előtt legalább 15 nappal, amelytől az adóalany meg kívánja szüntetni a különös szabályozás alkalmazását, az adóalany vagy a megbízásából eljáró közvetítő tájékoztatja az azonosítót kiadó tagállamot e szándékáról. A megszüntetés a következő hónap első napjával lép hatályba, és az adóalany a továbbiakban nem alkalmazhatja a szabályozást az ettől a naptól teljesített termékértékesítésére, illetve szolgáltatásnyújtásra.

(4) A saját termékek továbbítására vonatkozó szabályozást alkalmazó adóalany megszüntetheti e különös szabályozás alkalmazását függetlenül attól, hogy továbbra is teljesít-e olyan terméktovábbítást, amely az említett szabályozás hatálya alá tartozhat. Az azt megelőző naptári hónap vége előtt legalább 15 nappal, amelytől az adóalany meg kívánja szüntetni a különös szabályozás alkalmazását, az adóalany tájékoztatja az azonosítót kiadó tagállamot e szándékáról. A megszüntetés a következő naptári hónap első napjával lép hatályba. A megszüntetés hatályossá válásának időpontját követően továbbított saját termékekkel összefüggően felmerülő valamennyi héakötelezettséget közvetlenül azon tagállamok adóhatóságai felé kell teljesíteni, amelyekbe és amelyekből feladták vagy elfuvarozták a termékeket.”

9. Az 58. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Amennyiben a valamely különös szabályozást alkalmazó adóalany teljesíti a 2006/112/EK irányelv 369e. vagy 369xe. cikkében a kizárásra vonatkozóan vagy az említett irányelv 363. cikkében vagy a 369r. cikkének (1) és (3) bekezdésében az azonosítási nyilvántartásból való törlésre vonatkozóan meghatározott feltételek legalább egyikét, az azonosítót kiadó tagállam kizárja az adóalanyt az adott szabályozásból.

Kizárólag az azonosítót kiadó tagállam jogosult kizárni az adóalanyt valamely különös szabályozásból.

Az azonosítót kiadó tagállam a kizárásról vagy törlésről szóló döntését a rendelkezésre álló információkra alapozza, beleértve a többi tagállam által közölt információkat is.”;

b) a cikk a következő (2a) bekezdéssel egészül ki:

„(2a) Az adóalanynak a saját termékek továbbítására vonatkozó szabályozásból való kizárása azt a napot követő naptári hónap első napjától lép hatályba, amelyen az azonosítót kiadó tagállam az adóalanyt a kizárásról elektronikus úton tájékoztatta. Amennyiben azonban a kizárás oka a gazdasági tevékenység székhelyének vagy az állandó telephelynek, illetve a feladás vagy a fuvarozás kiindulási helyének a megváltoztatása, a kizárás e változtatás időpontjától hatályos.”

10. Az 58a. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„58a. cikk

Amennyiben a különös szabályozás valamelyikét alkalmazó adóalany két évig egyáltalán nem teljesített a szabályozás hatálya alá tartozó termékértékesítést, illetve szolgáltatásnyújtást, vagy az adott szabály keretében nem továbbított saját termékeket, úgy kell tekinteni, hogy adóköteles tevékenysége a 2006/112/EK irányelv 363. cikkének b) pontja, 369e. cikkének b) pontja, 369r. cikke (1) bekezdésének b) pontja, 369r. cikkének (3) bekezdése, illetve 369xe. cikkének b) pontja értelmében megszűnt. Ez a megszűnés nem akadálya annak, hogy az adóalany az említett irányelv XII. címének 6. fejezetében előírt valamely szabályozás hatálya alá tartozó tevékenységének újrakezdése esetén különös szabályozást alkalmazzon.”

11. A rendelet a következő 58aa. cikkel egészül ki:

„58aa. cikk

A 2006/112/EK irányelv XII. címe 6. fejezete 4. szakaszának hatálya alá tartozó különös szabályozás alkalmazásában e rendelet 58. cikke – a (3) bekezdés a) pontja kivételével – nem alkalmazandó az olyan adóalanyokra, akiket az említett irányelv 14a. cikkének (1) bekezdésével összhangban úgy kell tekinteni, mintha ő kapta volna meg, majd ő maga értékesítette volna a termékeket.”

12. Az 58b. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés a következő albekezdésekkel egészül ki:

„A 2006/112/EK irányelv XII. címe 6. fejezete 4. szakaszának hatálya alá tartozó különös szabályozás alkalmazásában az első albekezdés nem alkalmazandó abban az esetben, ha az adóalany az említett irányelv 14a. cikkének (1) bekezdésével összhangban úgy tekintendő, mintha ő kapta volna meg, majd ő maga értékesítette volna a termékeket. Amennyiben azonban a szóban forgó adóalanyt kizárják az egyéb különös szabályozások egyikéből az e különös szabályozásokra vonatkozó előírások rendszeres be nem tartása miatt, az adóalany valamennyi tagállamban az ilyen egyéb különös szabályozások alkalmazásából kizártnak tekintendő azon bevallási időszakot követő két évig, amelyben kizárták a szabályozásokból.

Amennyiben az adóalany tartósan nem tartja be a 2006/112/EK irányelv XII. címe 6. fejezetének 4. szakasza szerinti különös szabályozásra vonatkozó előírásokat, a szóban forgó adóalany nem zárható ki az említett szabályozásból, azonban ki kell zárni az összes többi különös szabályozásból azon bevallási időszakot követő két évig, amely során megállapítást nyert, hogy tartósan nem tett eleget az említett szabályozás szerinti kötelezettségeinek.”;

b) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Legalább a következő esetekben úgy tekintendő, hogy az adóalany vagy a közvetítő a 2006/112/EK irányelv 363. cikkének d) pontja, 369e. cikkének d) pontja, 369r. cikke (1) bekezdésének d) pontja, 369r. cikke (2) bekezdésének c) pontja, 369r. cikke (3) bekezdésének d) pontja vagy 369xe. cikkének d) pontja értelmében tartósan nem tartja be a valamely különös szabályozásra vonatkozó előírásokat:

a) amennyiben az azonosítót kiadó tagállam három egymást követő bevallási időszakra vonatkozóan az e rendelet 60a. cikke szerinti figyelmeztetést küldött az adóalanynak vagy a megbízásából eljáró közvetítőnek, és a héabevallást a figyelmeztetések kiküldésétől számított tíz napon belül egyik bevallási időszakra vonatkozóan sem nyújtotta be;

b) amennyiben az azonosítót kiadó tagállam három egymást követő bevallási időszakra vonatkozóan az e rendelet 63a. cikke szerinti figyelmeztetést küldött az adóalanynak vagy a megbízásából eljáró közvetítőnek, és az adóalany vagy a megbízásából eljáró közvetítő a figyelmeztetések kiküldésétől számított tíz napon belül nem fizette be a bevallott héa teljes összegét egyik bevallási időszakra vonatkozóan sem, kivéve, ha a fennmaradó be nem fizetett összeg az egyes bevallási időszakok vonatkozásában kevesebb, mint 100 EUR;

c) amennyiben az adóalany vagy a megbízásából eljáró közvetítő az azonosítót kiadó tagállam kérésére és az azonosítót kiadó tagállam által ezt követően küldött figyelmeztetést követően egy hónappal még nem bocsátotta elektronikus úton rendelkezésre a 2006/112/EK irányelv 369., 369k., 369x. és 369xk. cikkében említett nyilvántartást.”

13. Az 58c. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„58c. cikk

Amennyiben az adóalanyt kizárják a nem uniós szabályozásból, az uniós szabályozásból vagy a saját termékek továbbítására vonatkozó szabályozásból, az adóalany a kizárás hatályossá válásának időpontját követően értékesített termékekkel vagy nyújtott szolgáltatásokkal, illetve továbbított saját termékekkel összefüggésben felmerülő, héával kapcsolatos valamennyi kötelezettséget közvetlenül az érintett fogyasztás helye szerinti tagállam vagy azon tagállam adóhatóságai felé teljesíti, ahová a termékeket feladták vagy elfuvarozták.”

14. Az 59. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A 2006/112/EK irányelv 364., 369f., 369s. vagy 369xf. cikke értelmében vett minden bevallási időszak önálló bevallási időszak.”;

b) a cikk a következő (2a) bekezdéssel egészül ki:

„(2a) Amennyiben az 57d. cikk (3) bekezdésének második albekezdésével összhangban a terméktovábbításra vonatkozó szabályozás az első terméktovábbítás időpontjától alkalmazandó, az adóalanynak külön héabevallást kell benyújtania arra a naptári hónapra vonatkozóan, amelyben az első terméktovábbítást végezte.”;

c) a cikk a következő (3a) bekezdéssel egészül ki:

„(3a) Amennyiben egy adóalanyt valamely bevallási időszak folyamán a saját termékek továbbítására vonatkozó szabályozás keretében nyilvántartásba vettek, akkor az adóalanynak héabevallást kell benyújtania az azonosítót kiadó tagállam részére az adott szabályozás hatálya alá tartozó terméktovábbítások és az érintett időszakok tekintetében.”;

d) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) Amennyiben az azonosítót kiadó tagállamnak az 57f. cikk szerinti megváltoztatása az adott bevallási időszak első napját követően történik, az adóalanynak vagy a megbízásából eljáró közvetítőnek mind az előző, mind az új azonosítót kiadó tagállam számára be kell nyújtania héabevallást, és adott esetben teljesítenie kell a megfelelő befizetéseket külön-külön az azon időszakok során értékesített termékek vagy nyújtott szolgáltatások tekintetében, amelyek alatt a tagállamok az azonosítót kiadó tagállamoknak minősültek.”

15. Az 59a. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„59a. cikk

Amennyiben a valamely különös szabályozást alkalmazó adóalany egy adott bevallási időszakban egyetlen fogyasztás helye szerinti tagállamban sem teljesít a különös szabályozás hatálya alá tartozó termékértékesítést vagy szolgáltatásnyújtást, illetve nem teljesít a saját termékek továbbítására vonatkozó szabályozás hatálya alá tartozó terméktovábbítást, és a korábbi bevallásokkal kapcsolatban nem kell benyújtani helyesbítést, az adóalanynak vagy a megbízásából eljáró közvetítőnek olyan héabevallást kell benyújtania, amelyből kiderül, hogy az említett időszak során nem történt termékértékesítés, szolgáltatásnyújtás, illetve terméktovábbítás (nullás héabevallás).”

16. A 60a. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„60a. cikk

Az azonosítót kiadó tagállam elektronikus úton figyelmezteti a 2006/112/EK irányelv 364., 369f., 369s. vagy 369xf. cikke szerinti héabevallás benyújtását elmulasztó adóalanyokat vagy a megbízásukból eljáró közvetítőket a bevallás benyújtására vonatkozó kötelezettségükre. Az azonosítót kiadó tagállam a bevallás benyújtása esedékességének napját követő tizedik napon figyelmeztetést küld meg, és tájékoztatja a többi tagállamot a figyelmeztetés megküldéséről.

Bármely ezt követő figyelmeztetés, illetve a héa megállapítása és behajtása érdekében tett lépés az érintett fogyasztás helye szerinti tagállam vagy azon tagállam felelősségi körébe tartozik, ahová a termékeket feladták vagy elfuvarozták.

A fogyasztás helye szerinti tagállam vagy az azon tagállam által megküldött figyelmeztetések vagy megtett lépések ellenére, ahová a termékeket feladták vagy elfuvarozták, az adóalanynak vagy a megbízásából eljáró közvetítőnek a héabevallásokat az azonosítót kiadó tagállam számára kell benyújtania.”

17. A 61. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„61. cikk

(1) A 2021. évi második bevallási időszakra és az azt megelőző bevallási időszakokra vonatkozó héabevallás benyújtását követően az abban szereplő adatok utólagos megváltoztatására kizárólag az említett héabevallás módosítása révén kerülhet sor, későbbi bevallásokban történő kiigazításuk révén nem.

A bevallás 2006/112/EK irányelv szerinti benyújtási határidejét követően a 2021. évi harmadik bevallási időszakra és az azt követő időszakokra vonatkozó héabevallásban szereplő adatok utólagos megváltoztatására kizárólag későbbi bevallásokban történő kiigazításuk révén kerülhet sor.

(2) Az (1) bekezdésben említett módosításokat az eredeti bevallás benyújtása esedékességének időpontjától számított három évig terjedő időszakon belül kell elektronikus úton eljuttatni az azonosítót kiadó tagállamnak.

Ez nem érinti azonban a fogyasztás helye szerinti tagállam, illetve azon tagállam adómegállapításra és módosításokra vonatkozó szabályait, ahová a termékeket feladták vagy elfuvarozták.”

18. A 61a. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„61a. cikk

(1) Az adóalanynak vagy a megbízásából eljáró közvetítőnek a záró héabevallást és az elkésett korábbi bevallásokat, valamint adott esetben a megfelelő befizetéseket azon tagállamban kell benyújtania vagy teljesítenie, amely az adott megszüntetés, kizárás vagy változtatás előtt az azonosítót kiadó tagállam volt, amennyiben adóalany:

a) megszünteti valamely különös szabályozás alkalmazását;

b) az adóalanyt kizárták a különös szabályozások valamelyikének igénybevételére jogosult adóalanyok köréből;

c) az 57f. cikkel összhangban megváltoztatja az azonosítót kiadó tagállamot.

A záró héabevallás benyújtását követően a záró héabevallással vagy a korábbi bevallásokkal kapcsolatos valamennyi helyesbítést közvetlenül az érintett fogyasztás szerinti tagállam vagy azon tagállam adóhatóságainak kell benyújtani, ahová a termékeket feladták vagy elfuvarozták.

(2) A közvetítőnek valamennyi általa képviselt adóalany tekintetében a záró héabevallást, valamint az elkésett korábbi bevallásokat, valamint adott esetben a megfelelő befizetéseket azon tagállamban kell benyújtania vagy teljesítenie, amely a törlés vagy a változtatás előtt az azonosítót kiadó tagállam volt, amennyiben:

a) az adott közvetítőt törölték az azonosítási nyilvántartásból;

b) az adott közvetítő az 57f. cikk (2) bekezdésével összhangban megváltoztatja az azonosítót kiadó tagállamot.

A záró héabevallás benyújtását követően a záró héabevallással vagy a korábbi bevallásokkal kapcsolatos valamennyi helyesbítést közvetlenül az érintett fogyasztás szerinti tagállam vagy azon tagállam adóhatóságainak kell benyújtani, ahová a termékeket feladták vagy elfuvarozták.”

19. A 63c. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés a következőképpen módosul:

i. az f) és a g) pont helyébe a következő szöveg lép:

„f) adott esetben az alkalmazott héamérték;

g) adott esetben a fizetendő héa összege, a pénznem megadásával;”

ii. a k) és az l) pont helyébe a következő szöveg lép:

„k) szolgáltatások esetében a szolgáltatásnyújtás helyének meghatározására szolgáló információ, termékek esetében a vevő részére feladott vagy elfuvarozott termék kiindulási és érkezési helyének meghatározására szolgáló információ;

l) a termék lehetséges visszaküldésének bizonyítéka, ideértve az adóalapot és az alkalmazott héamértéket;”

iii. a bekezdés a következő m) ponttal egészül ki:

„m) azon értékesítések tekintetében, amikor a 2006/112/EK irányelv 14a. cikkével összhangban az adóalany úgy tekintendő, mintha ő kapta volna meg, majd értékesítette volna a terméket, azon

értékesítő neve, postai címe, valamint elektronikus címe vagy weboldala, akinek az értékesítését az elektronikus felület használata által elősegítették, és amennyiben rendelkezésre áll:

i. az értékesítő héaazonosító száma vagy nemzeti adószáma;

ii. az értékesítő bankszámlaszáma vagy virtuálisszámla-száma.”;

b) a (2) bekezdés a következőképpen módosul:

i. az m) pont helyébe a következő szöveg lép:

„m) az egyedi küldeményazonosító, amennyiben az adóalany közvetlenül részt vesz a szállításban;”

ii. a cikk a következő n) ponttal egészül ki:

„n) azon értékesítések tekintetében, amikor a 2006/112/EK irányelv 14a. cikkével összhangban az adóalany úgy tekintendő, mintha ő kapta volna meg, majd értékesítette volna a terméket, azon értékesítő neve, postai címe, valamint elektronikus címe vagy weboldala, akinek az értékesítését az elektronikus felület használata által elősegítették, és amennyiben rendelkezésre áll:

i. az értékesítő héaazonosító száma vagy nemzeti adószáma;

ii. az értékesítő bankszámlaszáma vagy virtuálisszámla-száma.”;

c) a cikk a következő (2a) bekezdéssel egészül ki:

„(2a) Annak érdekében, hogy a 2006/112/EK irányelv 369xk. cikke értelmében kellőképp részletesnek minősüljön, az adóalany által vezetett nyilvántartásnak a következő információk mindegyikét tartalmaznia kell:

a) azon tagállam tekintetében, ahonnan a termékeket feladták vagy elfuvarozták:

i. az adóalany említett tagállamon belüli héaazonosító száma vagy adott esetben adóazonosító száma;

ii. az a cím, ahonnan a termékeket feladták vagy elfuvarozták;

b) azon tagállam tekintetében, ahová a termékeket feladták vagy elfuvarozták:

i. az adóalany említett tagállamon belüli héaazonosító száma vagy adott esetben adóazonosító száma;

ii. az a cím, ahová a termékeket feladták vagy elfuvarozták;

c) a másik tagállamba feladott vagy elfuvarozott termékek megnevezése és mennyisége;

d) a c) pontban említett termékek továbbításának időpontja;

e) az adóalap, a pénznem megadásával;

f) az adóalap esetleges későbbi növekedése vagy csökkenése;

g) önszámlázás esetében a számlán szereplő információk;

h) azon terméktovábbítások tekintetében, amikor a 2006/112/EK irányelv 14a. cikkével összhangban az adóalany úgy tekintendő, mintha ő kapta volna meg, majd értékesítette volna a terméket, azon értékesítő neve,

postai címe, valamint elektronikus címe vagy weboldala, akinek a terméktovábbítását az elektronikus felület használata által elősegítették, és amennyiben rendelkezésre áll:

i. az értékesítő héaazonosító száma vagy nemzeti adószáma;

ii. az értékesítő bankszámlaszáma vagy virtuálisszámla-száma.”;

d) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Az e cikk (1), a (2) és a (2a) bekezdésében említett információkat az adóalanynak vagy a megbízásából eljáró közvetítőnek oly módon kell nyilvántartania, hogy ez a nyilvántartás késedelem nélkül és minden egyes értékesített termék, nyújtott szolgáltatás vagy továbbított termék tekintetében elektronikus úton rendelkezésre bocsátható legyen. Ha az adott adóalanynak vagy a megbízásából eljáró közvetítőnek kérésre elektronikus úton be kell nyújtania a 2006/112/EK irányelv 369., 369k., 369x. és 369xk. cikkében említett nyilvántartást, és azt a kéréstől számított 20 napon belül nem nyújtja be, az azonosítót kiadó tagállam figyelmezteti az adóalanyt vagy a megbízásából eljáró közvetítőt a nyilvántartás benyújtásával kapcsolatos kötelezettségére. Az azonosítót kiadó tagállam elektronikus úton tájékoztatja a figyelmeztetés megküldéséről a fogyasztás szerinti tagállamokat vagy azon tagállamokat, ahová a termékeket feladták vagy elfuvarozták.”

2. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

A rendelet 2025. január 1-jétől alkalmazandó.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, -án/-én.

a Tanács részéről
az elnök